

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De decestabilitate sup[er]bie. Ser. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

litas christi: q oia ex nibilo fecit: et despectissimos
 hoies infirmos/leprosos/ paupes et debiles:
 imo pueros benigne suscepit: manibus suis atq/
 recreavit. qd demiq; explicare pot qnta fuerit i
 eo humilitas ordi se inclinado pedes suor. discip/
 pulor. lauit. et vt pie credit eosde pedes oscula
 tus fuit: Quata fuit in eo humilitas du innoy
 ces Jesus ab immundis peccatorib; alapas/ co
 laphos/ flagella/ coronā spineā/ spura blasphe
 mias et derisiones sustinuit: qd tñ in icru oculi
 occidere potuit. Et vltra h in cruce pedes deñ
 ptem p eis exoravit. Un Bes. Medicina tu/
 moris hois e humilitas christi. Erubescat ho ee su
 perbo: q humilis fact' est ipse de'. Intolerabil
 est supbia/ q miles sedeat sup scamnu: cu rex
 iuz eū sedeat ad terram. Quis g audeat dicere
 Ego no possū sustinere iniurias qd si merui: n
 derationes: derisiones zc. dum chm audit hec
 oia ppter nos sustinuisse: nob i exēplū. Sic g
 ex pmissis habetis septē remedia supbia: que
 vna cordib; vris infingeretis vel salte aliq ex
 illis. z si no plura: tñ vñ. vt ho in se penderet
 defect' corpales et spūales, pccā oculra que cō
 misit: et q comittere in facto voluisset si potuisset.
 Veracit' si hec attente cōsideraret nullū in
 veniret hoiem quē sciret hec singula pccasse
 Et sic merito se humiliaret et supbia totis virib;
 q e intū ois pccā derectaret: nec cū supbis de/
 mōib; etnalt puniret. Ad nobis pcedat humil'
 Jesus: cui humilitū valde placet oratio: in se/
 cula benedictus Amen.

Abduc p dicit' remedijs supbia possūt ad/
 di tria Prim e cobabitatio humilitū. Sic ei il
 le q cōtat supbo iduce supbia: vt dr Eccl. xij.
 sic q cōcauerit humil' inducet humilitate. De h ha
 bem' exm. Erat qdā eps Parisiensis Dado
 q d' spectiores paupes sp an se ponebat i mesa:
 et alios ex laere. Requit' ar quō possit h tole/
 rare. Et rñdit. Quidā nobil' miles me docuit
 qd sepe i Job. v. Ustias spēs tuā n peccabis
 Et credēdū e q ille miles fuit christi nō mōi zc.

Secd' e: vt ho ad corrigēte se exhibeat facie
 hilarē. et adulatū facie tristē: sic ei fiet vt tal' ho a
 mltis corrigat' et a null' adulatorib; d'cipiat' Ne
 mo ei iuicio auditori libet' narrat: vt ait Hiero.
 Ecōtrario ho mltos iuēte adulatoros q libet' eol
 audire: s; illd' Prouer. xix. Princeps q libet' au
 dit' ba mēdaciū: oēs mistros h; ipios. Idē e de
 bis q libet' audire deracōes: qd vtiq; deberēt
 exhibere facie triste: s; illd' Prouer. xxv. Uer'
 aqlo dissipat pluuias: et facies trist' ligua d'ra
 bent. Tertiū e vt speclm sacre scripture faci
 ei mēi sepe opponat: illā legēdo v' audiendo
 se lignē exēpla scōr; et vitā eoz. i q vider' i qnta
 humilitate et pauprate dō fuisse. et qnta dō p eol
 opar' e. vñ Be. Sacra scriptura tāq specl' mē
 tivo nris oppōit: vt siqd i ea fedū fuerit v' r'
 deat. Propt' ea scriptū e Iudith. ix. Humilitū et mā
 sucroz sp tibi placuit d'pcarō. Et Jac. iij. De'
 supbia rest. hū. aut dat grām. S; qre de' sup

bis restitit ostendit Job. xij. c. di. q diabol' sit rex
 sup oēs filios supbie. Jo dr Be. Euidētissim'
 signū reprobōr e supbia. et humilitas electōrū.
 Ad vna mlti supbi et excecari per supbiam
 attenderent.

De derectabilitate supbie. Ser. VI.

O dibilis est corā
 deo et hoib; supbia. Eccl. x. In pō
 cedēti ser. audiuist' supbie orū siue
 originē et triplici cā. vtz Ignorātia sui. et pā
 deratiōe nālū pfectionū. et ex pāliū abūdāria.
 Et eadē septē remedia supbia. Nūc pñr incē
 do dicere quō et qre supbia sit derectabil' coram
 deo: corā hoib;: et corā brut'. q si ho efficacit' o/
 siderat et atēdit: habebit efficac' remediū sup
 bia. Pro gra dicam' aue maria. Odibil' e
 corā dō et hoib; supbia vbi s. Prio vidēdū e d
 ebeat' itellectu quō supbia sit odibil' corā deo.
 Secdo quō sit odibil' et derectabil' corā hoib;. Et
 tēcio quō supbia sit odibil' et derectabil' corā brut'

Circa pñm e notādū: q de' valde
 odit et derectat' supbia: vt p'z ex vbi ebeat'. Et
 Jac. iij. De' supbis rest. hū. ac dat grām. De' dere
 ct' de' sic odiat et derectat' supbia p'z ex h: qz o/
 porēs de' gūissimis penis puniunt pccm sup' die sup
 bie. sic h d'clarari p' p'ly exēplis scripture sacre
 biam

Prio i lucifero nobilissimo āgelo qm cū so
 cīs suis p' supbia de celo deiecit' eita vt cū
 eēt nobilissim' (vt p'z smōe. iij. A. r. v. B.) p'p'
 supbia suā facit' e diabol' horribilissim'. Esa.
 xij. Quō cecidisti lucifer: Et Lu. x. Videbam
 sarbanā qm fulgur d' celo cadēte: vtz in penas
 etnas. Secdo p'z h idē i p'mis partib;. qui
 p' supbia suā volētes eē vt de' facti sē moz/
 tales/ pleni d'fecib;: et a paradiso expulsi. Gen. iij. p'moz
 Nec solū ipi penā hāc sustinuerūt: s; et trāsūsa parentū
 e culpa illa original' in totū hūanū gen': ita q
 p' supbia p'moz parētū oēs nascimur i pccis:
 miserijs et d'fecib; mltis: nec ad horā de vita se
 curi. Tertio p'z h idē de filijs Noe post dis
 luuū. Un sic h; Gen. xj. Postq; fuerit mltis/
 plicati et erant vni' smōis siue labij: habitauē
 rūt in tra sennaar i campo: dixit aut' ad alcerū.
 Faciam' nob lateres et coqm' eos igne. Daz
 buerūt lateres p saxis: et bitumē p cēmēto. Et
 dixerūt. Faciam' nob ciuitatē et turrim: cuius
 cacumē p'rigat vsq; ad celū. et celebrem' nomē
 n'z anq; diuida mur i vniūsas tras. Et ita cepe
 rūt facere. S; audi qd ibidē scriptū e. Descēdit
 dñs vt videret ciuitatē et turrī quā edificabāt
 filij adā. Et dixit. Ecce vn' est p'ls et vniū labiū
 oib;. p'fidam' linguā eoz: vt n audiat. i. n itel
 gat vnūsq; vocē pri sui. Et ita fecim' e. qz tūc
 cessauerūt edificare turrī. et diuisi sūt i vniūsas
 tras. Ecce p' supbiā illoz puniti sūt ne se mu/
 tuo icelligerēt. Un si hec eoz supbia n fuisset:
 vniū fuisset linguagū oim et qlib; ho alū itelle
 xisset. Quarto p' supbiā Pharo nolēs ad

M

Exēplū

Exēplū

Exēplū

A

Supbia

U

Utrumq;

remediū

supbia

De detestabilitate superbie

Preceptū dñi p̄ Moysen dimittere filios isrl̄ sa-
 crificare: sum̄sus est cū oī pp̄lo suo in mari
 rubro Exod. xiiij. ¶ Quinto Chore Darban z
 Abyron p̄pter supbiā z rebellionē cōtra Moysen
 sen viui absorpti sūt a fr̄a: z in infernū p̄cipitati
 cū oī familia sua: vt p̄z Nume. xvi. ¶ Sexto
 p̄z in Saul rege: q̄ p̄p̄ humilitate fuit subli-
 mar̄ in regē. z p̄pter supbiā tandē deiecit a re-
 gno. vt p̄z. i. Reg. xv. vbi d̄r. Nōne cū puul-
 esses in oculis tuis/caput in tribubz isrl̄ face-
 es. sed qz piccisti sermone dñi: piccist te de-
 ne sis rex sup isrl̄. ¶ Septio p̄z idē in Roboam
 filio Salomonis. iij. Reg. xij. qui dicit. Mini-
 mus digit̄ me: grossior est dorso patris mei: z
 p̄pter h̄ d̄ eū puniuit q̄ decē tribz recesserunt
 ab eo. ¶ Octauo in Sēnachrib. p̄pter cuius su-
 pbiā angelus vna nocte de exercitu suo p̄cussit
 sic z occidit centū octogitāqz milia viroz:
 vt p̄z Esate. xxxvij. Un̄ ibidē habet q̄ misit
 nuncios suos vt dicerent Ezechie regi iude.
 Nō te decipiat deus tuus in q̄ tu confidit. Ecce
 supbia zc. ¶ Nono p̄z in Nabuchodonosor
 superbissimo: qui p̄pter supbiā suā a regno de-
 positus est: z cū bestijs habitauit. Danicis. v.
 Ita declarari posset de multis alijs. de Holofer-
 ne dicere. Nō ē deus nisi Nabuchodonosor. vt
 p̄z Judic. vj. xij. xiiij. quō puniūt. Item de
 Amon supbo: q̄ ob h̄ q̄ Nardochus corā eo
 noluit genua flectere: fecit fieri paribulū vt in
 eo suspēderet Nardochus: sed diuina dispositi-
 oīe ip̄e in eodē suspensus fuit mādato a fuerit
 regis. Nester. iij. z. vij. ¶ Item de supbo An-
 tiocho: de quo dicit. ij. Machabeoz. ix. q̄ sup̄
 humanū modū supbia repletus erat: ita vt sibi
 b̄ videbat q̄ posset fluctibz maris impare. sed
 in cum venit diuina vltio: vt de corpe suo ver-
 mes vini scaturirēt z effluerēt: ita q̄ totus eius
 exercitus p̄re ferore grauaret. z sic miserabilr
 mortuū ē. vt p̄z ibidē. Sic populus iudae p̄-
 p̄pter supbiā suā dispersus est z regno et sacer-
 dotio p̄uatus. Et supbo phariseus in templo
 orās dānar. Luc. xviij. Imo Petr̄ ap̄l̄s nimis
 de se presumēs z dicēs. Si oēs i te scandaliza-
 ti fuerint ego in te nō scandalizabor: grauē ce-
 cidit: z eadē nocte qua hoc dixit ter dñm nega-
 uit: vt p̄z Mat. xxvj. z Luc. xxij. Nec suffici-
 ant de p̄mo quō supbia sic odibilis corā dō: ex-
 pensis q̄s de supbis multiplicat (vt p̄z insitit).
 ¶ Nūc posset poni dubiū qd̄ infra ponit circa
 lram D. v. v. q̄ figura ē ad h̄ q̄ supbia sic odi-
 bilis deo zc. ¶ Nunc scōo breuit̄ videndū est

B
 Supbia
 detestabil
 bus. Pro q̄
 notādū q̄ hoim
 cōis cōditio est vt
 ē coram
 quibz
 cū detestetur
 quē iudicat
 supbum. Odi-
 tur ei z fugit
 supbo ab homie:
 quia cuilibet p̄-
 esse z dominari
 molit̄. Quod bene
 Sapiēs in
 sb̄is themaz
 ondit dicēs. Odi-
 bilis corā deo z
 hoibz ē supbia.
 Supbo ei cū i
 iactantia effrena-
 tur: p̄ores odig-
 nat̄ amicos: no-
 ros i ḡrat: comi-
 res cōcēnit anti-
 q̄s: vultū auer-
 tit: vultū extol-
 lit

ceruicē erigit: fastū ondit. grandia loq̄: subli-
 mia meditat̄: infestus p̄clar̄: subditis onerosus.
 Nec Lochari de vilitate cōditiois hūane. ca-
 ly. Et in ea. sequēt̄ exclamat dicēs. O supbia
 cunctis impozabilis: oibz odiosa: inter vicia sp̄
 prima z semper vltima. Nā oē p̄ctm̄ te accedē
 te cōmittit: z te recedēte dimittit: vicz per obe-
 diētā p̄ceptoz d̄i. que est cōtra supbiā. Et c.
 lx. dicit. Omnis fere viciolus diligit sibi simi-
 lē. supbo autē odit elatum. Un̄ Salomon Pro-
 uer. xij. Iner supbos semp̄ iurgia sūt: qz ql̄s
 bec eoz n̄rit̄ aliū in debite excellere. Et Pro-
 uer. xj. d̄r. Ubi fuerit supbia ibi p̄umelia. Ecce
 quō supbia est homibz odiosa z detestabilis
 Propterea fm̄ Boetii de solatiōe p̄bie. libro
 j. m̄cro. iij. supbi cōparantur fulmini. Sicut
 em̄ fulmē i alto generat̄: ita supbi se extollunt.
 Et sicut oīs hō fulmen timet: sic supbi quilibz
 ber detestat̄. Ubi de sanctus Thomas i cōmē-
 to. Mirabile videt̄ de supbis: q̄ cū alijs homi-
 bus habitare nolūt vicz humili z p̄cordiē: z ta-
 men ad celū volare nō possūt. Un̄ Plautus in
 aulularia vt allegat auzor in Sophilo. Res
 nimis singular̄ ē hō supbo nō paries. Nā sup-
 bi minores despiciūt: maiores inuidēt: et ab
 equalibz dissentiūt. ¶ Ex his q̄ breuit̄ p̄z scōz
 membz quō supbia sic odibilis homibz. imo
 q̄ supbo supbum odit: vt p̄z ex dictis. qd̄ sic
 nō ē i alijs peccat̄: pura luxuria/ auaricia/ gu-
 la/ ebrietate/ ludo/ acidia: z sic d̄ alijs. Propt̄
 rea dicit̄ doctozes q̄ nullū viciū magi equat
 hoim̄ demonibz q̄ supbia. ¶ Ex quo tandē
 p̄z q̄nta factitas est i supbis. qui ex p̄missis
 cognoscūt se odibiles a cunctis: et tamen nos
 lunt cū alijs in humilitate cōuersari: sed semp̄
 vident z exaltari. Faruū vtiqz est hoies ad hoc
 tendere vt oīs homo sibi inuicē. Unde sepe
 inueniunt̄ prudētes z velles viri: qui ad ma-
 gnas dignitates aut officia exaltarent: si sup-
 bia sola in eis non dominaretur. p̄pter quam
 cunctis sunt odiosi. aduertat q̄ ql̄ber scipz.
 ¶ Consequēt̄ videndū ē de scio quō super-
 bia sic odibilis z detestabilis bestijs. Pro quō
 Supbia
 notādū: q̄ supbiā z p̄p̄ia volūtate detestantur
 detestabil
 aialia bruta/ q̄ supbis sē infesta: z ad hūiles
 sē ē bestijs.
 ficūt micioza. Et h̄ p̄z i q̄tuoz aialibz: vicz in
 Falena Leone Uro z Lane. ¶ P̄tio i falena Falena
 Nā falena vt d̄r i li. de naturis rez. Et allegat
 auzor de similitudinibus rerum lib. iij. capit.
 xvij. est animal qd̄ in remotis partibus nascit̄
 tur: z naturali instinctu superbiā in homi-
 nibz detestatur. Nam hominem se inuadentē
 rem deuicere n̄rit̄: vt victoz supbie videat̄. ho-
 minē hō fugiētē ip̄m si eā hūilitatis subst̄it
 euadere p̄mittit. ¶ Scōo p̄z hoc in leone. q̄
 Leo
 homines se inuadentes vel stantes dilacerat
 vel prosternit. prostratis hō ad terram p̄z
 cit: iuxta illud mericum Parcere prostratis
 nobilis nouit ira leonis ¶ Tertio p̄z
 Uro
 hoc in vriso: qui venatores se inuadentes forz

Can-

Fig-
 dem-
 strā-
 biā d̄
 stabi-
 deo

1122

Sc-
 ra o-
 rur
 biā d̄
 scfa

issime aggredit: sed se ad terrā p̄sternentes z
 anhelitū p̄tinētes: z mortuos se fingētes: solū
 olfacit: z ifestare vlcere cessat. Un̄ narrat Qui
 anas poeca vnā fabulā: q̄ sic sit res ficta q̄rū
 ad aliq̄: vicz loqlam v̄s: tamē valet ad emen/
 dationē certoz. Q̄ duo socij iuēre per viam
 z vsus magn⁹ eis occurrit z in eos insiliit: qui
 territi vnus per timorē arborē primā ascendit:
 alius q̄ in terrā cadens/se mortuū fingit. Uz
 sus autē tacente circūiuit/ p̄icans eū mortuū:
 z bincinde olfecit: z si se moueret aliq̄: culū ob
 seruauit. Et sic illo imo to iacence/ putas eum
 mortuū abijē. Ad cū factū fuit alter socius de
 arborē descendit: ab eo q̄ iacuerat q̄s iuit: qd̄ si/
 bi i aures susurrado vsus dixit. At ille sub/
 iunxit. Jpe mihi cōsuluit: vt illū sociū vlcere
 fugerē: q̄ me in piculo dimisit z fugit. Nec si/
 cio p̄supponit q̄ vsus aial crudelissimū hu/
 miliari se p̄ciet: sup̄bientē resistit. ¶ Quarto
 patz hoc idē in canibz. Nam stances z se defen
 dentes horribilr̄ inuadit: sed enitū nō parēt
 vt dicit Aristot. ij. r̄betoz. ca. vij. Q̄. (inquit)
 ad hūilantes cesser ira on̄dūt canes nō mordē
 tes eos q̄ resident. P̄z igit̄ ex iam dicitis / quō
 dationē z sup̄biam decessēt en̄ bruta animalia:
 z eam exerceat natura. Et q̄ vbi fuerit sup̄bia/
 ibi iurgia z cōrumelia zc. ¶ Sed diceret q̄s.
 Et ne ad hoc aliqua figura siue sc̄ptura q̄ su/
 pbis sit deo tantū decessibil: Respondet bre
 Figuris viter q̄ ad hoc habent figurā z sc̄pturā suffi/
 demon / ciente. Primo figurā. Sicut em̄ cinis z pul/
 strat sup̄uis a v̄to eleuat / aerem cōrubar: oculos le/
 biā dere/ dit z obscurat. sic cinis n̄c hūanitat̄is. de quo
 stabile ē dicit. Cinis es: z in cinere reuerteris. Gen. iij.
 Deo q̄n v̄to ambitiois z sup̄bie eleuat / tūc oculos
 obscurat / z maxime infiores. q̄ se clare vide/
 re non sinit: cū maiorē q̄ sic homo se credit: q̄
 sup̄bia oculū mēt̄is obscurat: z v̄tate obum/
 brat. ita vt si tuā occupauerit mētē: iam tu ce
 videre q̄lis es nō potes / vel q̄lis esse potes nē
 quis sentire. vt dicit Bern. de ḡdibus hūilita/
 tis. Aerem cōrubar. q̄ r̄ tranquillitē mēt̄is in
 quietat. Nam vt sup̄ dicitū est / inter superbos
 semp iurgia sūt. Nec em̄ figura Exo. ix. clare
 demonstrat. vbi dicit sc̄ptura: q̄ cū Moyses
 piccit cineres versus celū / facte sunt vesice et
 vulnera: ita vt feroz grauarēt oēm pplm̄ Egyp̄
 tū. Cineres versus celū p̄iciunt: q̄n boies de
 terra z de cinere radice habētes in mentibz su/
 is timorose extollunt. tūc statim vesice z feroz
 intolerabilis sequit: q̄n inflatio timoris z sup
 bie om̄ino vt feroz vitupabilis comitat. Sup
 bia em̄ est vlnus z vlc⁹ pessimū qd̄ curari rez/
 nuit: mederi nō sustinet. Un̄ sicut habēs v̄s/
 cam nō sustinet cū tangit. ita sup̄bō cū arguit
 Sc̄ptu / de sup̄bia nō parit. ¶ Sc̄do ad decessationē
 ra on̄di / sup̄bie habent sc̄pturā. et hoc duplr̄. Primo
 rur sup̄ sc̄pturas historiales z istabiles: per q̄s sa/
 biā eē de eis ostendit quō deus decessit sup̄biam. vt p̄z
 sc̄stabilē. circa p̄nitū huius fm̄ois circa lram A. Sc̄do

Sanis

D

Figuris

Deo

Sc̄ptu

Q̄sus

scripturas doctriales q̄b de s̄nbibet sup̄biā.
 Un̄ Prover. vij. de loq̄ p̄ Salomonē. Arrog
 gantia z sup̄bia z os prauū z bilingue ego de
 restoz. Et Amos. vj. Derestoz ego sup̄biā Jaz
 cob. Et in verbis themar̄ Eccl. x. Odibilis ē
 coram dō z homibz sup̄bia. quia de⁹ sup̄bia re
 sistit z hūilibz dat gr̄am. vbi s̄. Jnititū eī om̄is
 peccati sup̄bia. Eccl. x. Quia igitur sup̄bia eā
 tū deo displicet q̄ eam a principio m̄di p̄ce ce/
 ceris peccatis vlcus fuit: fm̄ q̄ Judieb ait eiu/
 dem. ix. Sup̄bi non placuerunt tibi ab initio.
 Hinc ē q̄ Tobias sapienter filio suo consulu
 it dicens Tobie. iij. Superbiam in tuo sens
 su aut in tuo verbo nunq̄ dominari permitt
 ras. ab ipsa enim sumpsit initium om̄is per
 ditio. Humiliemur ergo coram deo et homi/
 nibus in hoc seculo: vt exaltemur in futuro
 Amen.

De Nocumētis sup̄bie. Sermo. VII.

Omnis qui se exal
 tar hūiliabit. Lu. xij. z. xvij. ¶ In
 p̄cedenti sermōe audistis quō super
 bia sic decessabilis deo / boibz z brutis: vt ostē/
 sum est p̄ plures rōnes / auctoritates / z exēpla
 Nūc cōsequēt̄ vidēdū erit de nocumētis sup
 bie: z de malis ei⁹. Quāuis em̄ hic sup̄bi exal/
 tent z insent: tamē in futuro p̄ penā infernalē
 hūiliabunt: dicēte saluatore Qui se exalcat
 hūiliabit. vbi s̄. Pro gr̄a dicam⁹ Ave maria.
 ¶ Qui se exalcat hūiliabit vbi s̄. ¶ Inue
 niunt plures q̄ magis timore penaz et nocu/
 mētōz a vicis abstrahūt q̄ amore v̄tutū. Jō
 de malis z nocumētis que sup̄bia facit pauca
 dicā. Et licet casus Luciferi p̄mōisq̄ parētū
 sufficientē on̄dant nobis q̄nē sic timēda sup̄
 bia. Sūt em̄ p̄ter hec multa alia mala q̄ ipsa su
 pbia infert in p̄nti seculo z in futuro. quozum
 aliq̄ enumerare cogitau. vt q̄ nollent fugere
 sup̄biā z amplecti humilitatē sibi oppositam
 amore iusticie z v̄tutis honestate: saltē fugiāt
 sup̄bie p̄cēm. p̄ter eius turpitudinē et timorē
 malū q̄ ipsam sup̄biā comitant zc. Nec ac mag
 la sup̄bie dñs in genere innuit i verbis thema
 tis Qui se exalcat hūiliabit. Qui em̄ se exal
 cat per sup̄biā: hūiliabit. i. de p̄mēt p̄ penā.
 Sicut hoc scriptura in pluribus locis mani/
 feste ostendit: vt patet in sermone p̄cedenti
 circa litteram A. Exalcauit se lucifer angelus
 excellentissimus et dignissimus. et per super
 biam factus est diabolus et de celo expulsus.
 Exalcauerunt se primi parentes per superbi
 am z depressi sunt p̄ penā. quia expulsi de pa/
 radiso facti s̄ mortales z istabiles: z multipli/
 cibus miserijs subiecti cum tota posteritate
 sua. Et peconibus assimilati: fm̄ illō ps. xlviij.
 Nō. cum ihonore eēt non intellexit: comparā

B

1122

Sup̄bia decessabilē est q̄s.

Falena

Leo

Q̄sus